

OBIĘKT BUDOWLANY:	<i>Program robót budowlanych w budynku pałacu (elewacja budynku)</i>
Adres:	<i>ul. Ks. Brzóska 3a, 08-108 Korczew</i>
Kat. ob. bud.:	IX
Jedn. ewid.:	Gmina Korczew
Obręb ewid.:	Korczew
Nr. ew. działki:	244/6, 244/7
Inwestor:	Aleksander Harris ul. Ks. Brzóska 3a, 08-108 Korczew

Zakres opracowania	Projektant	Nr uprawnień	Data	Podpis
architektura	tech. bud. Alina Pońska specjalność architektoniczna i konstrukcyjno - budowlana	GP.7342/376/350/93	02.2024	

Zawartość opracowania

I. WSTĘP

II. OPIS OBIEKTU

III.HISTORIA OBIEKTU

IV.OPIS STANU ZACHOWANIA OBIEKTU

V. WSKAZANIA OCZEKIWANYCH EFEKTÓW PRAC

VI. WSKAZANIE PRZEWIDZIANYCH DO WYKONANIA CZYNNOŚCI

VII.DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

VIII. ZAŁĄCZNIKI

I. WSTĘP

Przedmiotem opracowania jest elewacja budynku pałacu.

Obecnie pustostan – odbudowa po pożarze.

Budynek wpisany do rejestru zabytków 29.12.1983 r. pod nr A-320.

II. OPIS OBIEKTU

Budynek zlokalizowany w miejscowości Korczew gm. Korczew na działce nr geod. 244/6, 244/7 usytuowany w głębi działki. Frontem do strony południowej, szczytem od strony zachodniej, tyłem do parku od strony północnej i szczytem od strony wschodniej.

W skład budynku wchodzi: w części centralnej pałac i po obu stronach dwie oficyny połączone łącznikami - tworzą razem rodzaj barokowego układu.

Otoczenie stanowi zabudowa mieszkaniowa zagrodowa, jednorodzinna i usługowa. Posesja na której znajduje się budynek jest ogrodzona. Od strony ulic oddziela ją ogrodzenie murowane.

Budynek zbudowany jest na planie prostokąta z trójbocznie zamkniętym ryzalitem od północy i prostokątnym od frontu, z dwu i pół traktowym na środku, z korytarzem na środku. Z korytarzem przedłużonym od wschodu tzn. galerii wschodniej i od zachodu tzn. galerii zachodniej.

Korpus zaakcentowany jest portykami, w tym od frontu portyk kolumnowy wgłębiany, obszerny hol, ośmiokątny salon od strony ogrodu.

Układ piętra jest zbliżony układem do parteru. Piwnice zlokalizowane są pod traktem ogrodowym, salonem i wschodnią częścią traktatu.

Budynek posiada dwie kondygnacje strychem nieużytkowym, jest częściowopodpiwniczony. Nakryty dachem o konstrukcji drewnianej, wielospadowym. Budynek pokryty zostanie dachówką ceramiczną (pokrycie w trakcie wykonywania).

III. HISTORIA OBIEKTU

Późno klasycystyczny pałac reprezentujący wysoki poziom artystyczny, położony na tle rozległego parku krajobrazowego w połączeniu z innymi budowlami odpowiednio wkomponowanymi w całość zespołu pałacowo-parkowego stanowi jeden z nielicznych a jednocześnie cenniejszych zabytków na Podlasiu.

W XV wieku w Korczewie istniał dwór jako siedziba Korczewskich.

W 1717 r. dobra kupił Wiktorian Kuczyński i w 1734 r. wybudował pierwszy pałac.

Pałac został wybudowany dla kasztelana podlaskiego w latach 1734 – 1736.

Budowę kontynuował Leon Kuczyński. Na początku XIX wieku budowę pałacu kontynuował Aleksander Kuczyński. Obecny wygląd pałacu zawdzięcza pracom prowadzonym przez Wandę i Krystynę Ostrowskich. Przebudowane

zostały elewacje budynku i nadano im cechy architektury polskiej z przełomu XVIII i XIX wieku.

W trakcie upływu czasu i zmian właścicieli pałac ulegał przebudowie i zmianom.

Przebudowany obiekt podczas I wojny światowej został nadwątlony ale nie uległ znacznemu zniszczeniu. Pałac został znacznie zniszczony w czasach II wojny światowej jak i po jej zakończeniu. Właścicielem pałacu stała się Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska”, która urządziła w nim magazyn nawozów sztucznych, sklep i mieszkania dla robotników.

Córki Krystyna Ostrowskiego Renata Ostrowska i Joanna Beata Ostrowska Harris wszczęły starania o odzyskanie rodowej siedziby. W 1989 r po transformacji ustrojowej Polski udało się im odzyskać odziedziczone włości.

Od 1994 roku rozpoczęły odbudowę pałacu, która trwa nadal, a po śmierci Renaty Ostrowskiej w 2000 roku kontynuuje ją Joanna Beata Ostrowska-Harris. W 2004 roku wraz z synem Aleksandrem Harrisem założyła fundację "Pałac w Korczewie", która ma na celu całkowitą odbudowę korczewskiego zespołu pałacowo-parkowego. 2018 r przeprowadzono generalny remont, adaptując pałac na potrzeby muzeum.

W wyniku pożaru w roku 2021 obiekt został ponownie zniszczony.

IV. OPIS STANU ZACHOWANIA OBIEKTU

Pałac stanowi główną część Zespołu Pałacowego w Korczewie położnego przy ul. Ks. Brzóska 3a. Budynek dwukondygnacyjny, częściowo podpiwniczony (piwnice pod traktem ogrodowym, salonem i wschodnią częścią traktu) z poddaszem nieużytkowym. Obiekt był przykryty dachem czterospadowym, nad ryzalitem frontowym dach dwuspadowy, nad ryzalitem ogrodowym pięciopłóciowy. Dach uległ całkowitemu zniszczeniu podczas pożaru w 2021 roku. Na fasadzie południowej (frontowej), w osi głównej wejście przykryte portykiem podpartym dwiema jońskimi kolumnami i czterema wysokim na obydwie kondygnacje pilastrami. Do wejścia prowadzą schody ogólnodostępne, zakończone szerokim spocznikiem. Fasady wschodnia i zachodnia (szczytowe) połączone są z oficynami. Fasada ogrodowa (tylna): w osi środkowej determinanta w postaci ryzalitu, w nim trzy wyjścia prowadzące na obszerny taras wyposażony w lustrzane schody do ogrodu. Całość ogranicza balustrada tralkowa z elementów piaskowca.

FUNDAMENTY:

W postaci ścian fundamentowych grubości 62cm, murowane z cegły pełnej ceramicznej o wym. 27-26 x 13-14 x 6-7,5cm na zaprawie wapiennej z użyciem wapna gaszonego.

W części dobudowanej (pomieszczenia pod tarasem od strony ogrodu) ściany fundamentowe żelbetowe oraz z bloczków betonowych grubości 25cm, posadowione na żelbetowej ławie fundamentowej o wym. 60x30cm.

ŚCIANY NOŚNE:

Ściany nośne grubości 61cm wykonano z cegły ceramicznej pełnej o wymiarach 27 x 14 x 7cm na zaprawie wapiennej. Nadproża okienne i drzwiowe sklepione z cegły ceramicznej pełnej na zaprawie wapiennej. Nadproża żelbetowe monolityczne wylewane wraz ze stropem w części dobudowanej tj. nadproża otworów pod tarasem zewnętrznym od strony północnej oraz prefabrykowane typu „L” w miejscach przebić przez istniejące ściany dla nowych otworów. Ściany schodów nowych do piwnicy będące kontynuacją klatki ewakuacyjnej żelbetowe do wys. 1,6m, powyżej murowane z bloczków betonowych. Ściany tynkowane tynkiem cementowo-wapiennym, malowane farbami akrylowymi.

ŚCIANY DZIAŁOWE:

Oryginalne (stare) murowane z cegły ceramicznej pełnej gr. 18-20cm na parterze oraz I piętrze tynkowane tynkiem cementowo-wapiennym, malowane farbami akrylowymi oraz ściany typu lekkiego z płyty GK z wypełnieniem z wełny mineralnej. Ściany z płyt GK na I piętrze uległy całkowitemu zniszczeniu podczas pożaru.

STROPY:

Strop nad piwnicą żelbetowy, monolityczny oraz sklepienie kolebkowe.

Strop tarasu żelbetowy, gęsto żebrowy.

Stropy nad parterem na belkach drewnianych o przekroju 26-30 x 30-34cm, belki częściowo wymienione na nowe. Strop drewniany ze ślepym pułapem bez zasypki oraz bez warstwy izolacji z wełny mineralnej i podsufitki.

W pomieszczeniach bez podsufitki widoczne na belkach miejsca po wykonaniu pierwotnego tynku na sznurowaniu z linek konopnych na żerdkach (ślady tynku na belkach stropowych).

Częściowo strop na belkach stalowych I-240 Kleina, typ półciężki, zbrojony płaskownikami 40x6mm, wypełnienie cegła ceramiczna dziurawka o wymiarach 25x12x6,5cm na zaprawie cementowej, od góry szlichta cementowa grubości 1-2cm.

Nad holem głównym strop drewniany belkowy tzw. goły. Belki profilowane, polichromowane, belki oparte na ścianie zewnętrznej i nośnej wewnętrznej.

Balustrada antresoli zbudowana z kwadratowych słupków i kolumn.

Na belkach pułap nadbelkowy z desek profilowanych

Nad pozostałymi pomieszczeniami stropy drewniane.

Stropy nad I piętrem, uległy całkowitemu zniszczeniu podczas pożaru.

SCHODY: wewnętrzne

Na I piętro prowadzą drewniane schody zabiegowe i drugie schody ewakuacyjne żelbetowe obłożone elementami drewnianymi z balustradą ze spiralnych tralek. Do podpiwniczenia prowadzą schody żelbetowe.

SCHODY zewnętrzne wejściowe - betonowe bez okładzin.

TARAS od strony północnej i schody tarasu obłożone są płytkami piaskowca, balustrada z tralek wykonana jest z elementów piaskowca.

POSADZKI:

Stan techniczny podłóg i posadzek wykonanych z deszczulek oraz posadzki deskowe zniszczone do odbudowy. W pomieszczeniach biurowych na parterze brakuje posadzek, kwalifikowane do odbudowy łącznie z warstwami podkładami.

KONSTRUKCJA DACHU:

Zniszczona w wyniku pożaru. Obecnie odbudowana z drewna świerkowego.

POKRYCIE DACHU:

Zniszczone w wyniku pożaru. Obecnie odbudowywane. Połącze dachowe odeskowane są do pełna i pokryte papą. Budynek będzie pokryty dachówką ceramiczną.

KOMINY:

Murowane z cegły ceramicznej pełnej na zaprawie wapiennej wyprowadzone ponad pokrycie dachu.

STOLARKA OKIENNA:

Na całym budynku stolarka okienna drewniana.

STOLARKA DRZWIOWA:

Drzwi ramowe, płycinowe, drewniane z dwoma, trzema i czterema płycinami (po pożarze do renowacji). W całym budynku wykonane z drewna iglastego klejonego. Drzwi zewnętrzne wejściowe należy poddać renowacji tj. do oczyszczenia i lakierowania.

KOLUMNY:

Trzony wykonane z krawędziaków z drewna iglastego ustawionych pionowo po obwodzie o przekroju zbieżnym kolumny, tynkowane tynkiem wapienno-gipsowym na gładko. Ustawione na niewysokich kwadratowych podstawach murowanych z cegły, tynkowane. Głowice w postaci wolut (baranich rogów). Stan techniczny zadawalający. Obydwie kolumny zachowują pionowość.

OKAP DACHOWY:

Okap dachowy to pozioma, dolna krawędź powierzchni dachowej wysunięta poza ściany zewnętrzne budynku. Okap profilowany zbudowany z belek drewnianych osadzonych jednym końcem w murze do których były mocowane deski, siatka Rabitza i położony był tynk cementowo-wapienny. Belki owinięte sznurem konopnym otynkowane. Belki stanowiły element ozdobny okapu. Okap uległ zniszczeniu podczas pożaru. Około 50% elementów ozdobnych gzymsu uległo zniszczeniu. Odpadł tynk, spaliły się sznury konopne oraz nadpaliły się belki okapowe. Cały gzyms należy odbudować przywrócić wygląd z przed pożaru.

V. WSKAZANIA OCZEKIWANYCH EFEKTÓW PRAC

ELEWACJA:

Głównym celem planowanych prac jest powstrzymanie niszczenia obiektu oraz podniesienie jego walorów estetycznych i historycznych poprzez przywrócenie wyglądu jak najbardziej zbliżonego do wyglądu przed pożarem. Prace konserwatorskie stanowią w głównej mierze prace budowlane w zakresie poprawy stanu technicznego obiektu. Stan elewacji budynku ocenia się jako zadowalający. Stwierdzono liczne pęknięcia ścian które mogły powstać przy upadku różnych elementów w trakcie pożaru jak również poprzez polanie zimną wodą nagrzanym ścian. Nie stwierdzono uszkodzeń, które mogłyby świadczyć o nieprawidłowej pracy elementów konstrukcyjnych obiektu. Po likwidacji pęknięć poprzez szycie muru, mur osiągnie stan techniczny dobry.

Stan zachowania elewacji określić należy jako zły w górnych partiach elewacji. Cegły widoczne spod tynków mają dobre właściwości techniczne. Zniszczenia w górnych partiach elewacji powstały przede wszystkim z powodu akcji gaśniczej i przez kilka miesięcy mury były nie osłonięte przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi.

Tynki w wyższych partiach elewacji uległy zniszczeniu na skutek działania czynników atmosferycznych – wody opadowej, wilgoci z powietrza, dużych różnic temperatury oraz naprzemiennych cykli zamarzania i rozmarzania wody w strukturze materiału w okresach zimowych. Woda opadowa powoduje wypłukiwanie spoiwa. Zamarzanie wody w strukturze materiału powoduje wzrost jej objętości, a co za tym idzie rozsadzanie zaprawy. Powstają pęknięcia, odspojenia od podłoża całych fragmentów, dezintegracja struktury, a w konsekwencji odpadanie całych kawałków tynku i dekoracji co przyczynia się do powstania ubytków.

Na elewacji możemy obserwować całkowitą destrukcję pasa tynków w górę od okien do wieńca a w szczególności na elewacji frontowej od strony południowej.

Zniszczenia dekoracji sztukatorskich obramień okiennych powstały na skutek wyżej wymienionych czynników.

Ubytki obramień okiennych są widoczne na każdej elewacji są spękanymi.

Gzymsy, podstawy kolumn i głowice kolumn posiadają bardzo wiele ukruszeń i ubytków powierzchniowych.

Gzymsy w miejscach odspojen należy rozebrać i oczyścić, luźne elementy należy podkleić i scalić z gzymsem. Podstawy kolumn i głowice kolumn należy odbudować.

Uszkodzone kształtki gzymsu należy wymienić na nowe wykonane na wzór istniejących. W miejscach ubytków gzyms należy przemurować nowym materiałem łącząc z istniejącym gzymsem.

Spękania, złuszczenia, rozwarstwienia i odpadnięcia tynków są widoczne na podstawach pod filary i głowicach kolumn. Spękania widoczne są także w nadprożach okien.

Farby elewacyjne zdegradowane, pokryte różnego rodzaju zaplamieniami, zaciekami powstałymi wskutek akcji gaśniczej pożaru.

W dolnej części ścian występuje pas zabrudzeń powstały przy odbijaniu się wody opadowej wraz z zanieczyszczeniami.

Posadzki, schody tarasu obłożone są płytkami piaskowca, balustrada z tralek wykonana jest z elementów piaskowcowych, które należy oczyścić, uzupełnić fugi i zaimpregnować. Zabezpieczyć przed dalszym niszczeniem.

Tynki na kominach popękane, łuszczące się, odstające należy zbijać i wykonać nowe.

Przed przystąpieniem do prac należy usunąć wszystkie zbędne kable i urządzenia techniczne z elewacji.

Opisane powyżej działania stanowią ogólny zarys planowanych prac i przedstawienie końcowego efektu estetycznego jaki zamierza się osiągnąć. Planowane prace konserwatorskie zmierzają będą do powstrzymania dalszej degradacji wypraw tynkarskich i dekoracji wszystkich elewacji, eliminacji przyczyn zniszczeń i odtworzenia stanu pierwotnego.

Przewiduje się wykonanie pełnego zakresu prac – konserwację techniczną i estetyczną.

Pierwszym etapem prac będzie postawienie rusztowań. Należy zwrócić uwagę na miejsca kotwienia konstrukcji rusztowania do muru. Kotwy nie powinny być wbijane w miejscach, gdzie tynk jest odspojony oraz w miejscach dekoracji sztukatorskiej.

Pierwszą czynnością po ustawieniu rusztowań będzie przegląd tynków pod kątem ich osłabienia, ilości nawarstwień, odspojenia od podłoża. Wszystkie powierzchnie tynków i sztukaterii należy oczyścić z nawarstwień i cienkiej szlichty cementowej metodą strumieniową – ścierną i odsłonić powierzchnię pierwotną.

Bezwzględnie należy zachować całą sztukatorską dekorację architektoniczną. Usunąć można jedynie zupełnie zniszczone, mocno zdegradowane fragmenty, które planuje się zrekonstruować, np. fragmenty obramień okiennych, gzymsów. Należy także usunąć wszystkie wcześniejsze, wadliwe uzupełnienia wykonane zaprawami cementowymi. Wszystkie pierwotne elementy sztukatorskie należy dokładnie oczyścić z nawarstwień i odsłonić ich pierwotną powierzchnię. Ze względu na powtarzalny charakter większości dekoracji i obramień przy wykonywaniu rekonstrukcji należy najpierw ściągnąć profile, co umożliwi ich dokładne odtworzenie. Ubytki dużych elementów, jak na przykład gzymsy i obramienia okienne, należy zrekonstruować bezpośrednio na elewacji w technice ciągnionej

Od strony technologicznej przewiduje się zastosowanie tradycyjnych tynków mineralnych, dwuwarstwowych (obrzutka, warstwa nośna ze szlichtą), czysto wapiennych w warstwie górnej i cementowo – wapiennych w warstwie podkładowej. Dopuszcza się zastosowanie gotowych fabrycznie zapraw o stałych parametrach, z zawartością białego cementu. Jako warstwę wykończeniową tynku przewiduje się zastosowanie cienkowarstwowej zaprawy wapiennej gładzonej o uziarnieniu ok. 0,3 – 0,5 mm. Rekonstrukcję elementów sztukatorskich należy wykonać przy zastosowaniu tradycyjnej zaprawy wapiennej do odlewów sztukatorskich, grubo – i drobnoziarnistej. Jako tynki szerokoporowe zaleca się użycie zaprawy jednowarstwowej z trasem ze względu na konieczność wykonania późniejszej rekonstrukcji.

Kominy

Po zbitiu uszkodzonego tynku i odsłonięciu cegły, należy dokonać oceny stanu technicznego kominów. W przypadku luźnych elementów lub zwiertzałej spoinie, kominy należy przemurować przy zastosowaniu materiału nowego. Powierzchnię kominów otynkować i pomalować farbą w kolorze elewacji.

6. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Pierwszym etapem prac będzie postawienie rusztowań. Należy zwrócić uwagę na miejsca kotwienia konstrukcji rusztowania do muru. Kotwy nie powinny być wbijane w miejscach, gdzie tynk jest odspojony oraz w miejscach dekoracji sztukatorskiej.

Pierwszą czynnością po ustawieniu rusztowań będzie przegląd tynków pod kątem ich osłabienia, ilości nawarstwień, odspojenia od podłoża.

Zabezpieczenie otworów okiennych przez oklejenie taśmami, foliami polietylenowymi lub miękkimi płytami pilśniowymi dociętymi do kształtu okien.

Oczyszczenie pierwotnej powierzchni tynków na powierzchniach płaskich oraz powierzchni dekoracji sztukatorskich z zacierki cementowej i pozostałych

nawarstwień metodą strumieniowo – ścierną półsuchą z mgłą wodną lub agregatem z odpowiednio dobranym ścierniwem – drobny piasek kwarcowy. Metoda ta pozwoli na bezpieczne oczyszczenie podłoża.

Po zabiegu czyszczenia pozostałe ścierniwo zostanie usunięte, a powierzchnia elewacji zmyta niewielką ilością wody.

Przed przystąpieniem do tynkowania oczyścić powierzchnię muru z pyłu za pomocą zimnej wody pod ciśnieniem przy wykorzystaniu agregatu Kärcher.

Ręcznie oczyścić dekoracje sztukatorskie.

Usunąć poprzez odkucie wszystkich wadliwych uzupełnień dekoracji sztukatorskiej, w tym zatarć cementowym szlamem.

Usuwanie zatarć należy przeprowadzić z dużą ostrożnością tak, aby nie uszkodzić pierwotnego detalu.

Skuć fragmenty odparzonych, odspojonych i osłabionych tynków na powierzchniach płaskich.

VI. WSKAZANIE PRZEWIDZIANYCH DO WYKONANIA CZYNNOŚCI

Prace konserwatorskie przy elewacji budynku polegać będą na zachowaniu i ochronie kompozycji elewacji i utrzymaniu elementów dekoracyjnych.

Z powierzchni elewacji należy usunąć zdegradowane powłoki malarskie. Oczyszczyć powierzchnie ścian z brudu i kurzu.

Powłoki malarskie usunąć ręcznie lub mechanicznie. W razie konieczności czyszczenie można wspomóc lekkim zwilżaniem wodą uważając, aby nie wprowadzać jej zbyt dużej ilości.

Usunąć metodami mechanicznymi także osypujące się, odspojone fragmenty tynku, w szczególności zasolone i spękanе, do powierzchni muru ceglanego. Odslonięte powierzchnie ceglane i tynkowe oczyścić hydrodynamiczne, a w razie konieczności zastosować doczyszczenie mechaniczne (ręcznie).

Konieczne jest uzupełnienie ubytków tynków ścian elewacyjnych.

Pod nową powłokę barwną konieczne jest założenie preparatu gruntującego w celu ujednolicenia chłonności podłoża.

Na ściany elewacji położyć nową powłokę malarską farby opartej na naturalnych, mineralnych składnikach, która jest hydrofobowa i w znacznym stopniu przepuszczalna dla pary wodnej lub farby krzemoorganicznej dopuszczonej do użycia renowacji budynków zabytkowych.

Dezynfekcja ścian preparatami przeznaczonymi do czyszczenia grzybów i porostów Algizid- Kabe.

Wyrównanie chłonności i zwiększenia przyczepności podłoża poprzez gruntowanie ściany preparatem wzmacniającym podłoże, przykładowo: Calsilit F firmy Kabe.

Naprawa pęknięć, nałożenie warstwy szczepnej, podkładowej, uzupełniającej ubytki, uniwersalną zaprawą wapienno-cementową, zbrojoną włóknem szklanym, Kombi Finisz firmy Kabe.

Odtworzenie tynku - na przygotowane podłoże należy nanieść tynk strukturalny na bazie mineralnej wykonany z suchych zapraw Kombi Finisz G 8 - Kabe lub przy użyciu gotowych zapraw na bazie silikonowej KMS – Kabe.

Tynki należy nakładać z przestrzeganiem zasady jednoczesnego pokrywania całych płaszczyzn. Dalsza obróbka po 48 godz. (w korzystnych warunkach cieplno-wilgotnościowych). Produkty nanosić na grubość określoną w kartach technicznych producenta. Wykańczać za pomocą filcowania /zacierania na gładko, ręcznie.

Po związaniu i dobrym wyschnięciu wszystkich tynków (min. okres ok. 2 tygodni przy dobrej suchej pogodzie) należy dwukrotnie pomalować ściany farbą silikonową w odpowiednio dobranym kolorze.

Malowanie – nałożenie powłoki malarskiej poprzez dwukrotne przemalowanie tynku strukturalnego otwartą dyfuzyjnie farbą, silikonową np. Novital F lub szlamująca historia KMS firmy Kabe. Kolejną powłokę wykonywać w warunkach normalnych nie wcześniej niż po upływie 8 godzin.

Efekt prześwitywania podłoża oraz powstawanie powierzchni słabo kryjącej jest efektem pożądanym i nie stanowi wady.

SZYCIE MURÓW ZEWNĘTRZNYCH

Technologia szycia polega na wycięciu zaprawy ze spoiny wspornej na głębokość 6,0cm oraz wywiercenie otworów kotwiących. Za pomocą specjalnego aplikatora umieszczenie zaprawy. Następnie osadza się w niej pręt zakotwiony z obydwu końców w otworach wywierconych pod kątem 60stopni od lica ściany i uzupełnia się bruzdę zaprawą. W związku z tym że grubość spoiny wspornej waha się od 13 do 15 mm należy zastosować pręty zwite o średnicy 10mm w odstępach co czwarta warstwa cegieł. Zaleca się zastosowanie systemu szyc wybranego producenta.

Przy grubości muru powyżej 1 cegły szycia należy wykonać z obydwu stron muru. Dodatkowo przed wykonaniem szyc, pęknięcie wypełnić mikro zaprawą, metodą iniekcji ciśnieniowej. Iniekcja nie musi być wykonywana na rozwarciu rys do 4 mm. Ze względu na zaprawę wapienną użytą do wznoszenia murów długość zakotwiczenia musi wynosić 100cm bez względu na średnicę pręta oraz zalecenia producenta systemu. Ta długość pręta niweluje prawdopodobieństwo powtórnych zarysowań poza obszarem wzmocnionym.

Stosować zaprawę systemową producenta o niskich parametrach wytrzymałościowych.

Po wykonaniu szyc należy uzupełnić tynki zewnętrznych i wewnętrznych.

SZTUKATERIA

Sztukateria na zewnątrz budynku, to odpowiednio wyprofilowane elementy dekoracyjne wykonać z surowców naturalnych.

Ręczne oczyszczenie dekoracji sztukatorskiej. Usunięcie poprzez odkucie wszystkich wadliwych uzupełnień dekoracji sztukatorskiej, w tym zatarć cementowym szlamem,.

Usuwanie zatarć przeprowadzać z dużą ostrożnością tak, aby nie uszkodzić pierwotnego detalu.

Rekonstrukcja i uzupełnienie ubytków dekoracji sztukatorskiej należy wykonać poprzez uzupełnienie ubytków i rekonstrukcja elementów wykonanych metodą ciągnioną (obramienia okien, gzymsy, podstawy kolumn).

Przed przystąpieniem do prac należy ściągnąć profil z pierwotnej powierzchni i wykonać szablon do ciągnięcia (np. sklejka obita blachą).

Wszystkie ubytki należy wykonać zaprawą o składzie zbliżonym do składu zaprawy pierwotnej – (zaprawą wapienno – piaskową 1:3). Można dodać 0,5 cz. białego cementu. Do warstwy podkładowej należy użyć zaprawę gruboziarnistą, z zawartością grubszej frakcji piasku – np. KOMBI STONE firmy KABE.

Na wierzch zaleca się zaprawę drobnoziarnistą np. firmy Kabe KOMBI FINISZ G5. Mniejsze ubytki uzupełnione zostaną metodą „z ręki”. Po nałożeniu zaprawy na ubytek i lekkim jej związaniu należy ukształtować formę i nadać fakturę.

OKAP DACHOWY

Okap dachowy to pozioma, dolna krawędź powierzchni dachowej wysunięta poza ściany zewnętrzne budynku. Okap profilowany zbudowany z belek drewnianych osadzonych jednym końcem w murze do których były mocowane deski, siatka Rabitza i położony był tynk cementowo-wapienny. Okap zostanie odbudowany. Na wystających belkach drewnianych wykonany zostanie ruszt z elementów drewnianych do którego zamocowane zostaną płyty twarde z wełny skalnej lamelowej. Uszkodzone (nadpalone) belki okapu należy wymienić. Pozostałe obłożyć płytami z twardej wełny skalnej lamelowej. Całość zostanie otynkowana tynkiem jak elewacja i pomalowana .

POSADZKA, SCHODY I BALUSTRADY TARASU

Po przeprowadzeniu oględzin stanu zachowania posadzki, stopni schodowych z płyt piaskowca i balustrady z tralek wykonanej z elementów piaskowca oceniono iż należy:

oczyścić wszystkie powierzchnie kamienne z nawarstwień powierzchniowych i wykwitów luźno związanych z podłożem.

Oczyszczenie powierzchni kamiennych wykonać przegrzaną parą wodną lub gorącą wodą pod ciśnieniem. W przypadku obecności nawarstwień nieusuwalnych wodą, proponuje się zastosowanie środka chemicznego.

Przed przystąpieniem do właściwego oczyszczania należy wykonać próbę na małej powierzchni. Należy delikatnie operować wodą, gdyż w piaskowcach szydłowieckich, po ich głębokim namoczeniu może występować migracja żółtych i brązowych związków żelaza. Próba pozwoli uniknąć powstania rdzawych przebarwień charakterystycznych dla piaskowca czyszczonego na mokro.

Ewentualne oczyszczanie mechaniczne należy wykonać na sucho, metodą strumieniowo-ścierną, urządzeniem o stycznym kącie uderzenia ścierniwa do czyszczonej powierzchni delikatnie aby nie dopuścić do powstania uszkodzeń kamienia.

Doczyszczanie powierzchni kamienia odpowiednio dobranym do konkretnego materiału ciśnieniem i ścierniwem, typu mączka dolomitowa, kuleczki szklane, ścierniwo Garni oraz szczotki (odpowiednia metoda zostanie dobrana komisyjnie po przeprowadzeniu prób.

Dopuszcza się miejscowe doczyszczanie chemiczne kwaśnym węglanem amonowym, pastą opartą na fluorku amonowym, środkami powierzchniowo – czynnymi (po wykonaniu zabiegu należy zadbać o dokładne usunięcie preparatów z powierzchni kamienia).

Prace należy wykonać preparatem przeznaczonym do czyszczenia wszelkiego rodzaju piaskowców, wapieni, granitu, kamieni rzecznych czy łupków. Preparat powinien wytworzyć warstwę chroniącą kamień przed szkodliwym działaniem czynników atmosferycznych i, organicznych i przed brudem, wodą oraz rozwojem porostów, alg i mchów.

Odsalanie kamienia metodą migracji soli do rozszerzonego środowiska, stosując np. uniwersalny koncentrat do mycia i czyszczenia firmy Kabe CLEANFORCE. Należy wykonać próbę na małej powierzchni, aby uniknąć powstania rdzawych przebarwień charakterystycznych dla piaskowca.

Do usunięcia glonów i grzybów z powierzchni zastosować preparat ALGIZYT firmy KABE.

W miejscach pęknięć konstrukcyjnych zastosować ukryte kotwienie i klejenie za pomocą żywic epoksydowych lub poliestrowych i kotew z prętów nierdzewnych.

Uzupełnienie spoin zaprawą mineralną do spoinowania np. KOMBI KS1 firmy KABE . Jest to materiał przeznaczony do stosowania w obszarach narażonych na szczególnie wysokie naprężenia mechaniczne, jak np. spoiny między blokami kamienia.

Do hydrofobizacji kamienia zastosować preparat silikatowy gruntująco-wzmacniający np. CALSILIT GF firmy KABE metodą natrysku lub pędzlowania „mokre w mokre”.

Jest to roztwór na bazie potasowego szkła wodnego o dużej zdolności penetracji do kamieni porowatych.

OPRACOWAŁA:

VII. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

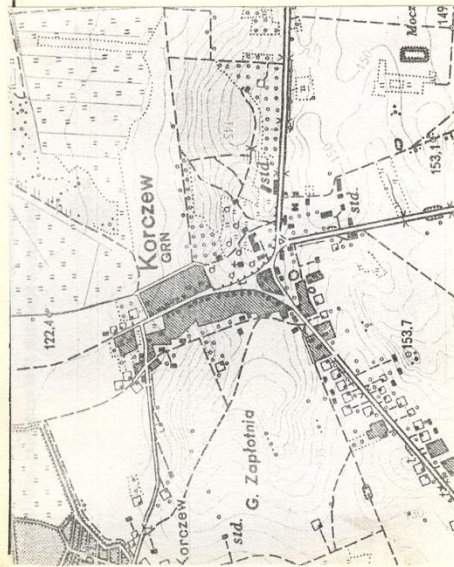
A B C D E F G H I J K L M N O P R S T U V W X Y Z

Nr

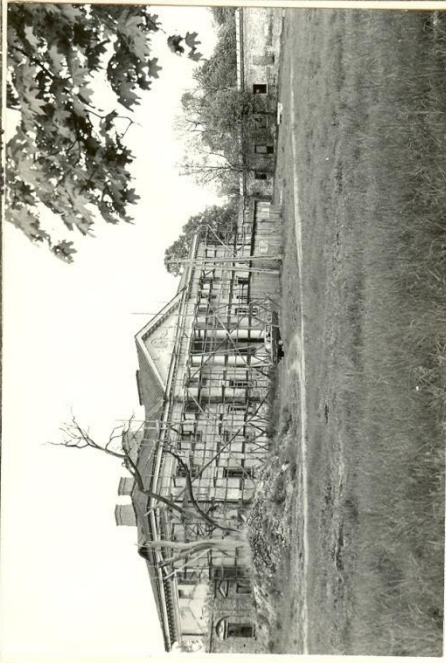
645

1. Obiekt

P A Ł A C

2. Czas powstania
XVIII.,
1834-38, 1 ćw.
XX w.

3. Miejscowość
K O R C Z E W

4. Adres
Korczew

nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna
województwo siedleckie

gmina Korczew

6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna 1. VI. 1975 r.

województwo warszawskie

powiat Łosice

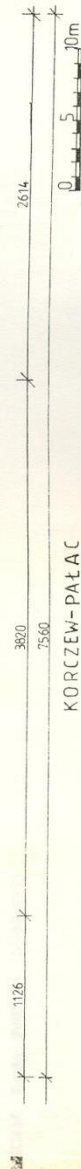
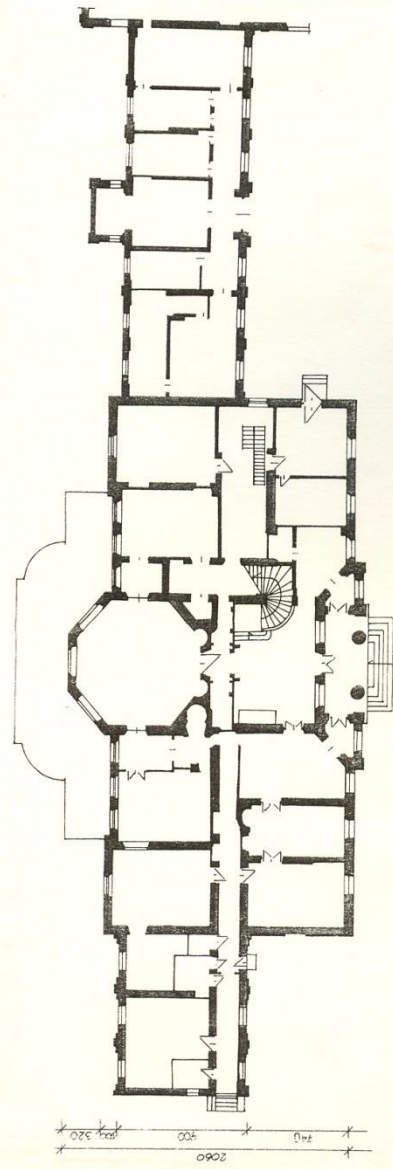
8. Właściciel i jego adres
Beata Harrys - Ostrowska
Korczew

9. Użytkownik i jego adres

J. W.

10. Rejestr zabytków

Nr 520 data 29.12.83

KORCZEW-PALAC

Urząd Wojewódzki
w Siedlcach
Wydział Kultury i Sztuki
Wojewódzki Konserwator Zabytków

Siedlce, dnia29.12.....19⁸³.r.

L.dz.Kl-VI/5340/586/83
DziałA.....
Nr rej.320.....

DECYZJA

w sprawie wpisania dobra kultury do rejestru zabytków

Na podstawie art.4 pkt.1 i 14 ust.1 Ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach /Dz.U.nr 10 poz.48/ oraz art.104 kpa wpisuje się do rejestru zabytków województwasiedleckiego pałac, oficyny, galerie tzw. Syberie, kaplice, ogrodzenia/przedmiot/ ☒ nie oraz park znajdujący sięw Korczewie/adres/

Na mocy art.104 § 1 kpa decyzji niniejszej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności

Uzasadnienie decyzji

Murowane obiekty powstałe w 1 poł. XIX w., wchodzące w skład zespołu pałacowego o wysokich walorach architektonicznych i historycznych, stanowią cenny przykład założenia pałacowego na Podlasiu

Od decyzji niniejszej przysługuje - na mocy art.127 § 1 i art. 129 § 1 i 2 kpa - odwołanie do Ministra Kultury i Sztuki. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem tutejszego Urzędu w ciągu 14 dni od doręczenia decyzji.

Uwaga: anuluje się decyzję nr 13/54 z dn. 14.06.1956 r.

Z upoważnienia Wojewody

Wojewódzki Konserwator Zabytków
inż. Zdzisław Czapski

Otrzymują:

- Oryginał decyzji w aktach WKZ

Kopie:

1. właściciel /użytkownik/ Zakład Doskonalenia Zawodowego
2. Urząd miasta /gminy/w Korczewie
3. Ministerstwo Kultury i Sztukiw w-wie
4. Ośrodek Dokumentacji Zabytków
5. Biuro Planowania Przestrzennego
6. Ochrona Środowiska

7. BB1DZ

OŚRODEK DOKUMENTACJI
ZABYTEKÓW W WARSZAWIE
KARTA EWIDENCYJNA ZABYTEKÓW
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	Nr
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

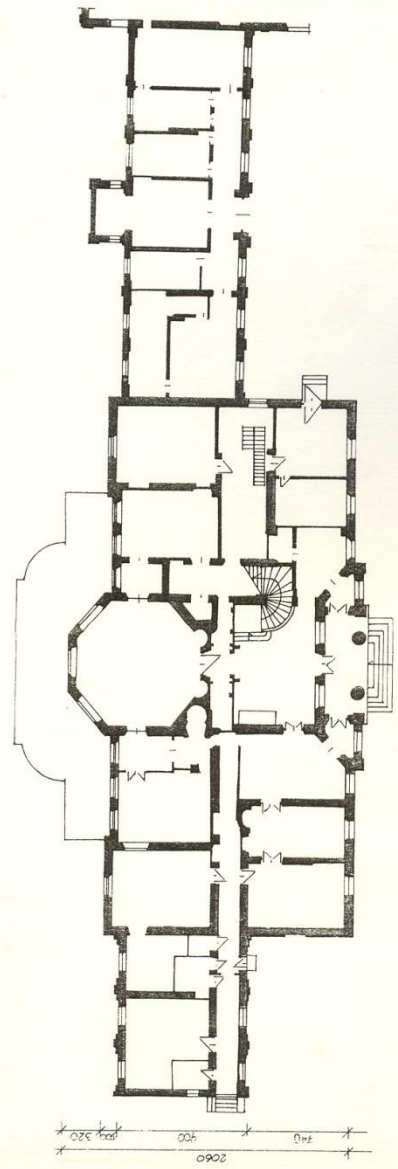
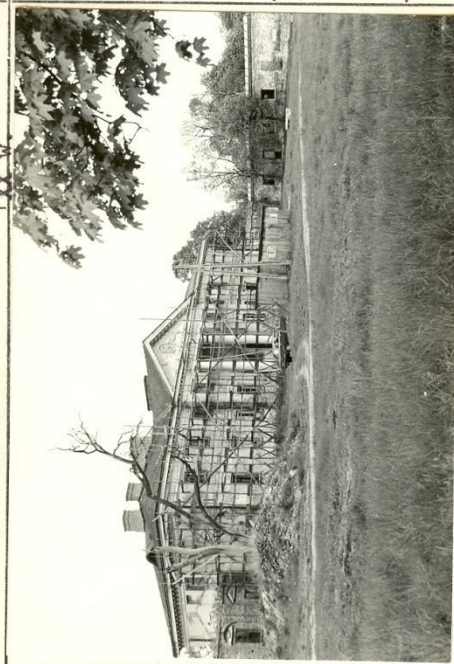
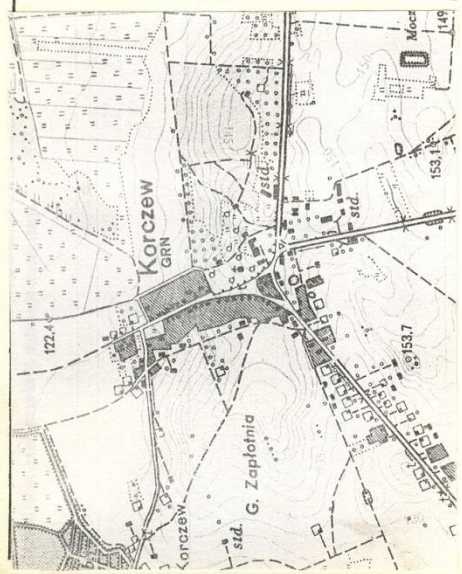
645

1. Obiekt

P A Ł A C

2. Czas powstania
XVIII.
1834-38, 1 ćw.
XX w.

3. Miejscowość
K O R C Z E W

1176 3820 7560 2614
0 5 10m
KORCZEW-PALAC

4. Adres Korczew	5. Przynależność administracyjna województwo siedleckie gmina Korczew	6. Poprzednie nazwy miejscowości	7. Przynależność administracyjna 1. VI 1975 r. województwo warszawskie powiat Łosice	8. Właściciel i jego adres Beata Harrys -Ostrowska Korczew	9. Użytkownik i jego adres J. W.	10. Rejestr zabytków Nr 520 data 29.12.83
---------------------	---	----------------------------------	--	--	--	--

Stan zachowania budynku przed remontem

Stan zachowania budynku przed remontem

Elewacja frontowa – stan przed pożarem

Elewacja od strony parku- stan przed pożarem

Pęknięcia muru

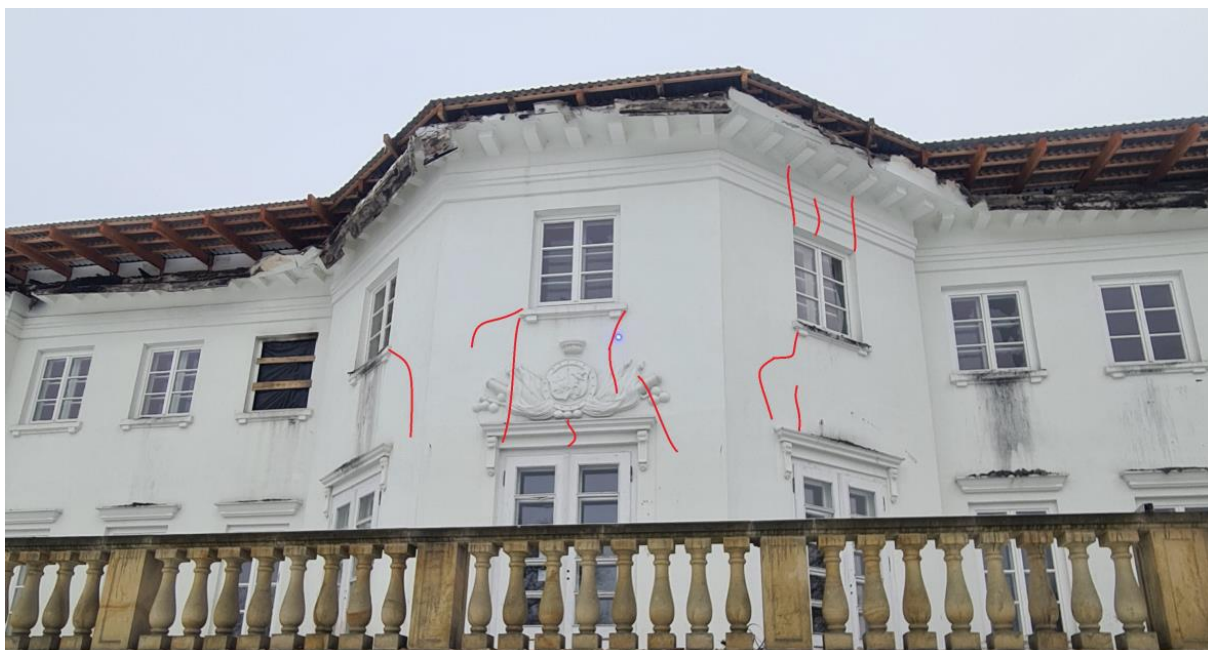
Pęknięcia muru

Pęknięcia muru

Pęknięcia muru

Pęknięcia muru

Ubytki tynku na parapecie okiennym i ścianie

Ubytki tynku na parapecie okiennym

Ubytki tynku na parapetach okiennych i ścianie

Uszkodzona podstawa kolumny

Uszkodzona podstawa kolumny i tynk na ścianach

Uszkodzona podstawa kolumny i tynk na ścianach

Uszkodzona podstawa kolumny i tynk na ścianach

Uszkodzona głowica kolumny i tynk na ścianach

Uszkodzona głowica kolumny

Uszkodzona głowica kolumny

Uszkodzony gzyms okienny

Uszkodzony gzyms okienny

Uszkodzony parapet okienny i tynk na ścianie

Uszkodzony parapet okienny

Brak tynków na ścianach

Brak tynków na ścianach, uszkodzone elementy dekoracyjne okapu

Brak tynków na ścianach, uszkodzone belki okapu

Brak tynków na ścianach, uszkodzone belki okapu

Uszkodzona okładzina belek okapu

Uszkodzona okładzina belek okapu

Brak tynku na ścianach

Uszkodzona okładzina belek okapu

Zanieczyszczenia z glonów na ścianach elewacji

Zanieczyszczenia z glonów na ścianach elewacji

Brak tynków na ścianach, balustrada tralkowa z elementów piaskowca

Brak tynków na ścianach, balustrada tralkowa z elementów piaskowca

Brak tynków na ścianach, balustrada tralkowa z elementów piaskowca

Ubytek w stopniu schodowym z elementu piaskowca

VIII. ZAŁĄCZNIKI

RZĄD WOJEWÓDZKI
W SIEDLCACH

Siedlce dnia 20 grudnia 1993 roku

Nr GP.7342/376/350/93

STWIERDZENIE PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO
do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie

Na podstawie § 2 ust.2 pkt. 1 i 2, § 13 ust.1 pkt.1 i 2
rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia
20 lutego 1975 roku w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budow-
nictwie /Dz.U. nr 8, poz.46/ z późniejszymi zmianami /Dz.U. nr 42 z 1988 r.
poz.334 i Dz.U. nr 69 z 1991 r. poz.299/

stwierdza się, że

Pan /i/ **ALINA ANIELA POŁASKA**, technik budowlany
urodzony /a/ dnia 4 stycznia 1954 roku w Woli Wodyńskiej

posiada przygotowanie zawodowe

upoważniające do wykonywania samodzielnej funkcji

projektanta
w specjalności architektonicznej i konstrukcyjno-budowlanej

Pan /i/ **ALINA ANIELA POŁASKA**
jest upoważniony /a/ do:

- 1/ sporządzania w budownictwie jednorodzinnym, zagrodowym oraz innych budynków o kubaturze do 1000 m³ - projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych,
- 2/ sporządzania projektów w zakresie rozwiązań konstrukcyjno-budowlanych budynków i innych budowli - o powszechnie znanych rozwiązaniach konstrukcyjnych i schematach technicznych, z wyłączeniem linii, węzłów i stacji kolejowych, dróg i nawierzchni lotniskowych, mostów, budowli hydrotechnicznych i melioracji wodnych.

Otrzymuje:

Pani Alina Aniela Połaska
zam. w Siedlcach
ul.Mieszka I 2/22

z up. WOJEWODY
Henryk Wołkiewicz
Dyrektor Biura
Gospodarki i Eksploatacji
Architekt Wołkiewicz

MAZOWIECKI
WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR
ZABYTKÓW

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Warszawie
Delegatura w Siedlcach ul. Bema 14, 08-110 Siedlce
tel. / fax (+25) 833 94 58
www.mwkc.pl

Siedlce, dnia 10.05.2010 r.

DS.5142. 84. 2010

ZAŚWIADCZENIE

Na podstawie art. 217 kpa i § 8 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 9 czerwca 2004 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich i architektonicznych, a także innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych i poszukiwań ukrytych lub porzuconych zabytków ruchomych (Dz. U. Z 2004 nr 150 poz. 1579) stwierdzam, że:

Pa(i)..... **Alina Połaska**

urodzone(a).....**20.12.1953 r. w Woli Wodyńskiej**

zamieszkała(a).... **ul. Mieszka I o8-110 Siedlce**

przygotowanie zawodowe - **upoważniające do kierowania robotami budowlanymi w specjalności konstrukcyjno-budowlanej Nr GT-4224/21/3/79 oraz do projektowania w specjalności architektonicznej i konstrukcyjno - budowlanej Nr GP.7342/376/350/93** jest członkiem Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa MAZ/BO/7609/01

posiada kwalifikacje w zakresie projektowania, kierowania i nadzorowania robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków.

**Z up. MAZOWIECKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
KONSERWATORA ZABYTKÓW**

Stanisław Fedorczuk
Kierownik Delegatury w Siedlcach